

1927 žalovanému svazu, který jej vzal na vědomí, a jeho požitky počínajíc prosincem 1927 vyplácí do rukou Josefy H-ové. Námitku, že postup musel by se státi ve formě notářského spisu a vyžadoval schválení opatrovnického soudu, nepokládá soud za důvodnou, neboť k bezplatnému nabývání mezi rodiči a dětmi není potřebí ani notářské listiny, ani schválení opatrovnického soudu, ani zřízení opatrovníka. Postup jménem dětí přijala Josefa H-ová, matka, kterou také Stanislav H. k tomu jako otec zmocnil. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil, připojiv se k důvodům prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Po stránce právní byla věc odvolacím soudem správně posouzena a stačí odkázati k důvodům napadeného rozsudku. Správně zejména usoudil odvolací soud, že k postupu, jehož důvodem byl nárok dětí na výživu, nebylo třeba formy notářského spisu ani schválení opatrovnického soudu a zřízení opatrovníka k činu, poněvadž šlo o právní jednání ve prospěch dětí, o nichž dovolatelka ani netvrdila, že nebyly způsobilé k přijetí postupu (§ 865 obč. zák.). Nerozhodné jest, že byl postoupen celý plat H-ův, neboť na část požitků služebních, která i při zabavení nebo postupu pro výživné zaměstnanci volnou zůstatí musí, nemohla by ani žalobkyně sáhnouti, a proto pro její nárok tímto sporem uplatňovaný bylo by zcela nerozhodné, že část požitků jejímu dlužníku H-ovi měla zůstatí volnou.

Čís. 13627.

Při zabavení peněz jest berní exekuci považovati za skončenou tím, že se zabavené peníze podle předpisu § 371/1 zák. ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. sčítují na exekuční náklady a na vymáhanou pohledávku.

Až do sčítování na vymáhaný daňový dluh zůstanou zabavené peníze vlastnictvím dlužníkovým a není ani případné vlastnictví jiných osob zabavením dotčeno nebo zrušeno.

Byly-li peníze nalezené u dlužníka na jeho vymáhané daně sčítovány, byla tím exekuce skončena a žalobě vylučovací nemůže býti vyhověno. Nesejde na tom, zda exekuce byla skončena již také v době, kdy byl podán odpor proti zabavení, aniž na tom, že exekuční úřad nesečkal se sčítováním až do projití osmidenní lhůty k podání námitek proti zabavení, jak předepsáno v odstavci druhém vládního nařízení ze dne 20. prosince 1927, čís. 175 sb. z. a n. k § 357/1 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 8. června 1934, Rv I 659/33.)

K vydobytí daňových nedoplatků proti Emanuelu R-ovi zabavil berní úřad dne 15. prosince 1931 svým exekutorem 6.000 Kč a sčítval je dne 22. prosince 1931 na vymáhané daně. Žalobě, již podala napotom Terezie Sch-ová o nepřípustnost exekuce, tvrdíc k penězům vlastnictví,

procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Není o tom pochybnosti, že i při zabavení peněz mohou jiné osoby podat odpor proti berní exekuci podle § 357 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. Podle vládního nařízení ze dne 20. prosince 1927, čís. 175 sb. z. a n. k § 357/1 může býti odpor podán, pokud není exekuce skončena. Při zabavení peněz jest exekuci považovati za skončenou tím, že se zabavené peníze podle předpisu § 371, 1 zákona zúčtují na exekuční náklady a na vymáhanou pohledávku. K tomuto § 371, 1 uvádí se totiž na příslušném místě citovaného vládního nařízení, že hotovost, kterou výkonný orgán nalezne při zájmu, nebude jím přijata jako platba, nýbrž jen zabavena, takže až do zúčtování na vymáhaný daňový dluh zůstane vlastnictvím dlužníkovým. Není tedy ani případné vlastnictví jiných osob zabavením dotčeno nebo zrušeno. V dalším odstavci 2 vládního nařízení stanoví se, že exekuční úřad sečká se zúčtováním zabavených peněz na vymáhanou pohledávku až do projití osmidenní lhůty k podání námitek (dlužníkových) proti zabavení (§ 356 odst. 5), aby případně posoudil, nedoporučuje-li se odložiti zúčtování ve smyslu § 360 čís. 3 až do konečného rozhodnutí o uplatněných námitkách, pokud se týče o uplatňovaném odporu proti zabavení peněz. Z tohoto ustanovení je tedy patrné, že má tu býti dbáno nejen zájmů dlužníkových, nýbrž po případě zájmů jiných osob, které proti zabavení podaly odpor. Že však nedodržení této lhůty jest zmatečné nebo nezákonné, jak míní procesní soud, nelze dovoditi ani z doslovu předpisů ani z jejich účelu a nelze souhlasiti ani s tím, že by provedením zúčtování byla jiným osobám, legitimovaným k odporu vůbec, odňata jakákoliv právní ochrana. Nelze s dovolatelkou souhlasiti ani v tom, že o odkladu zúčtování platí obdobně to, co je uvedeno v § 371 zákona o odkladu prodeje pro případ, že byly podány námitky, nehledíc k tomu, že se tu o odporu nemluví. Je to právě v podstatě věci, že prodej věcí nemůže býti odčiněn, kdežto při zúčtování může býti dosaženo nápravy dohodou nebo na základě provedeného sporu. Tu stačí k ochraně oprávněných zájmů případné odložení exekuce ve smyslu § 360 zák., k němuž v souzeném případě nedošlo. Není-li však v souzeném případě sporu o tom, že peníze u dlužníka nalezené, o něž v tomto sporu jde, byly 22. prosince 1931 na jeho vymáhané daně zúčtovány, byla tím exekuce skončena a žalobě vylučovací nemůže býti vyhověno (čís. 5347 sb. n. s.), aniž sejde na tom, byla-li exekuce skončena již také v době, kdy byl podán odpor proti zabavení (§ 406 c. ř. s.).

Čís. 13628.

Uzavřel-li věřitel (majitel pivovaru) s vlastníkem domu smlouvu, podle níž dočasný nájemce hostinské a výčepnické živnosti v domě provozované měl věřiteli k umoření zápůjčky, jím vlastníku domu povolené, a k zapravení úroků z knihovních pohledávek odváděti z každého hektolitrů piva v hostinci vyčepovaného určitý peníz, nelze, byla-li na dům